



## چهاردهمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران

۱۰ شهریور، روز یادبود کشتار بیش از پنج هزار زندانی سیاسی و عقیدتی توسط حکومت اسلامی و به فرمان شخص خمینی می باشد. در تابستان سال ۱۳۶۷ خمینی هیئت سه نفره ای مرکب از اشراقی، نیری و رازینی را مامور کرد تا به زندان ها رفته و مسئله هزاران زندانی سیاسی و عقیدتی را حل و فصل کنند. هزاران انسان فرهیخته و آزادیخواه در مقابل این هیئت سه نفره به پذیرش اسلام خمینی یا مرگ فراخوانده شدند. تمامی زندانیانی با جسارت در مقابل دژخیمان ایستادند و « نه » گفتند، بلافاصله به جوخه های اعدام سپرده شدند.

در میان جان باختگان این قتل عام بودند بسیاری که محکومیت آنها به پایان رسیده بود، بودند بسیاری که به دلایل ناروشن به زندان محکوم شده بودند و بسیاری که به زندانهای معین محکوم بودند. کشتار زندانیان بی دفاع عمق ددمنشی و جنون خونریزی حکومت اسلامی را به نمایش گذاشت. عمق جنایت آن چنان بود که احمد منتظری، نایب امام در آن زمان، به این اعدامها و ویژه به اعدام کسانیکه به مرگ محکوم نشده بودند اعتراض کرد.

اکنون چهارده سال از این جنایت بزرگ می گذرد اما خاطره دردناک آن همچنان در یاد و قلب مردم ما زنده است. در این سال ها رژیم کوشیده است تا پرده سکوتی بر این فاجعه ملی بکشد و از طرح آن در رسانه های گروهی ایران بشدت جلوگیری می کند. علیرغم تحولاتی که در سال های اخیر در ایران رخ داده، اما همه جناح های حکومتی حتی اصلاح طلبان نیز، جز چند استثناء در مورد این واقعه لب به سخن نگشوده اند. چه آنان که در این کشتار ظالمانه دخالت داشتند و چه آنان که مستقیم دستی نداشتند، عامدانه از گفتگو در مورد این جنایت بیسابقه و شناسائی مسئولین و آمرین واقعی آن طفره می روند. اما این توطئه سکوت دیری نخواهد پائید و مردم ایران یاد فرزندان به خون درغلتیده خود را با خواست به محاکمه کشیدن مسئولین و عوامل این فاجعه، زنده نگه میدارند. در چهاردهمین سالگرد این فاجعه ملی، ضمن گرامیداشت خاطره تمامی جان باختگان قتل عام سال ۶۷، با بازماندگان شان همدردی می کنیم و خواستار آزادی تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی هستیم.

هیئت اجرایی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۳ شهریور ۱۳۸۱ - ۲۵ آگوست ۲۰۰۲